

Jeg skal meddele, at Fremskridtspartiet i næste folketingssamling vil fremsætte et konkret lovforslag, der går ud på, at blankbåndsafgiften fjernes, at den helt udgår.

Med hensyn til det foreliggende forslag, går det altså ud på, at revisionsbestemmelsen fjernes, og da vi synes, revisionsbestemmelser er absurde, kan vi naturligvis støtte, at den fjernes, men vi er stadig væk fire hundrede procent modstandere af blankbåndsafgiften.

Men når ministeren nu har brugt så meget af sin tale på at argumentere for og polemisere over blankbåndsafgiften, så er der jo inviteret til, at udvalgsarbejdet i stor udstrækning kommer til at gå med at få evalueret denne afgift, og derfor inviterer jeg særlig Venstre og Det Konservative Folkeparti til at benytte sig af den chance, der nu er – Fremskridtspartiet har desværre intet medlem af Kulturudvalget i øjeblikket – til at få taget det spadestik, som ministeren ikke tør tage i sine bemærkninger, nemlig det spadestik, der afslører, at det nationaløkonomisk ikke har kunnet hænge sammen, idet vi har fået en hel del grænsehandel.

Og så er der de kunstnere, som ikke er i stand til at producere en vare, som nogen kunder vil købe, og som derfor skal have statstilskud. For det, det handler om, er jo, at når unge mennesker tager kopier af Michael Jacksons seneste produktion, så er det jo ikke Michael Jackson, der får glæde af denne afgift, så er det Pia Raug og andre danske kunstnere, som vi har haft stående i kø her for at tigge og bede om at få statstilskud, fordi de ikke evner at producere noget, der kan sælges i større mængder.

Sådan er dansk kulturpolitik: Man giver statstilskud til dem, der selv ingen evner har, og dem, der selv kan klare det, dem belægger man så med en særlig afgift! Det er et system, som vi ikke bryder os om, og derfor bør det selvfølgelig hurtigst muligt fjernes, og om ikke andet så i næste folketingssamling får Folketinget mulighed for gennem aktiv afstemning at tage stilling til, om blankbåndsafgiften skal fjernes.

Vi håber, at det til den tid lykkes at få overbevist et flertal i Folketinget om, at denne afgift er noget midlertidigt, som vi må erkende ikke fungerer, og at den derfor skal afskaffes.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Vi kommer jo langt omkring, også længere, end jeg egentlig havde forventet.

Men jeg synes nu, at jeg er nødt til at sige til hr. Kim Behnke, at det, der møder én, når man deltager i den skæve grænsehandel – hvis man deltager i den – ikke er europaller med mængder af audio- eller videobånd. Nej, det er mængder af tomme butikker syd for grænsen, fordi grænsehandelen rent faktisk er stoppet. Men derfor kan det da godt være, at man ved en rigtig aktiv indsats alligevel fortsat kan finde nogle varer, som der er slag i, om jeg så må sige.

I øvrigt må jeg lige minde om noget, som vi jo har afklaret, og det ved hr. Kim Behnke også, for det stammer fra dengang, da hr. Kim Behnke selv var medlem af Kulturudvalget: nemlig at der også er afgifter på bånd solgt i Tyskland, at Tyskland også har afgifter på dem.

Jeg må så indrømme, at jeg kan ikke huske, hvordan det forholder sig i Sverige, men jeg mener faktisk, at der også er afgifter på dem dér – men ikke i den samme størrelsesorden, skal jeg medgive.

Men grænsehandelen er altså stort set stoppet – det er et vrangbillede, hr. Kim Behnke opstiller. I øvrigt har det aldrig været sådan, at det var båndene, der var det store trækplaster i grænsehandelen; det var bajere, og det var smøger, og da dét ikke rigtig kan betale sig længere, er båndene også uinteressante.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jamen Folketingets Kulturudvalg kunne jo som årets udlandsrejse tage en tur til det nordlige Tyskland og besigtige disse butikker. Sagen er den, at de varer, der umiddelbart står inden for butiksindgangen, er de varer, der vidner om, at det kan betale sig at gøre sine indkøb i Tyskland – modsat Danmark. Og hr. Poul Qvist Jørgensen vil ved selvsyn kunne konstatere, at det lige præcis er videobånd og audiobånd, der i øjeblikket er de varer, der står fremme.

Det er nemlig helt rigtigt, at det med hensyn til en lang række varer er sådan, at det ikke længere kan betale sig at gøre sine indkøb i Tyskland, men lige præcis på blankbåndene er der penge at hente. Og jeg gjorde netop opmærksom på, at på grund af valutakursforskellen mellem den svenske krone og den danske krone er der også penge at hente ved at gøre disse indkøb i Sverige, og det sker i stor stil.

Men jeg inviterer til, at vi bruger udvalgsarbejdet til at få det efterprøvet. Vi kan måle det i de pågældende butikker. Det har vi kunnet før, og branchen ved præcis, hvilken handel der fin-